

St. Benedikt nás vo svojej Regule (kap. 1-7) upriamuje na tri piliere kresťanského života, ktoré nie sú výlučnou doménou mníchov: poslušnosť, tichosť a pokora.

Poslušnosť

U oblátov je poslušnosť štúdiom Písma a Reguly na rozlišovanie Božej vôle. Takáto prax podporuje vernosť Kristovi a blížnym a prehľbuje ich zodpovednosť voči spoločenstvu, v ktorom žijú.

Ticho

Mlčanie nie je o uzavretosti, ale o vnútornom pokoji. Toto nie je vonkajšie ticho, pretože také je v živote obláta, ktorý zostáva v modernom svete, nedosiahnuteľné. Ide o vnútorné ticho, ktoré mu umožňuje počuť Boží hlas vo svojom srdci. Je to postoj, pri ktorom ťažkosti života prestávajú dominovať a nezbavujú veriaceho človeka rovnováhy. Má to byť dobré ticho, ktoré človeka neizoluje od iných ľudí a ich problémov, ale približuje ho tým, ktorí potrebujú jeho úprimné počúvanie a pochopenie. Mlčanie oblátov má byť opakom úniku do hlučného aktivizmu, s ktorým sa dnes tak často stretávame. Takéto ticho sa dosahuje tichom a sústredením sa na počúvanie Boha a ľudí.

Pokora

Pokora, ktorej sv. Benedikt venoval celú 7. kapitolu Reguly je schopnosťou stáť pravdivo voči Bohu, ľuďom a sebe samému. Ide o to, poznať svoju hodnotu, čo znamená vedieť, že od dokonalosti máme ďaleko. Pokora pomáha orať skalnatú pôdu našich srdiec, aby sa stala úrodnou a aby na nej rástla poslušnosť, ticho a predovšetkým láska. Výsledkom je, že tak ako Kristus máme sklon slúžiť blížnym, srdečne im ponúkať čas, pozornosť a silu. Oblát by mal svoj egocentrizmus pokorne premeniť na kristocentrizmus a potom všetko v živote dostane tie správne rozmery.

Vytrvalosť

Pre oblátov vytrvalosť znamená vytrvalosť pri plnení svojich úloh, ktorá je založená na viere, že čokoľvek sa im v živote stane, je im dané milujúcim Otcom. Dôležitá nie je ani tak vonkajšia stabilita, ako vnútorný pokoj, vďaka ktorému môže oblát vidieť Božiu vôľu v ťažkých životných skúsenostiach a zaobchádzať s nimi ako so svojou účasťou na Kristovom kríži.

Conversatio morum

Postupná premena znamená pre obláta odovzdanie sa do Božej milosti, ktorá ho nanovo formuje, vďaka čomu sa duchovne, intelektuálne a kultúrne rozvíja. Sľub *conversatio morum* (rozmanitosť mravov) ho zaväzuje realizovať učenie evanjelia v každom jeho prvku. Konverzia má byť dynamická, deje sa to každý deň, znova a znova, napriek a vďaka ľudskej slabosti.

Už v Prológu Reguly počujeme výzvu: „hľadaj pokoj, nasleduj ho“. Majú byť ľuďmi mieru a vniesť ho do svojich rodín, do pracovného prostredia, zmierniť napätie, vybudovať – proti prevládajúcemu zlu – svet, v ktorom bude vládnuť mier a spravodlivosť.

Opus Dei

Dvanásť kapitol Reguly (RB 8–19) je venovaných liturgiám hodín (*Opus Dei*). Mnísi sú povinní vykonávať zborovú modlitbu – liturgiu hodín recitovanú alebo spievanú v spoločenstve. Obláti sa k nim pripájajú tak, že individuálne vykonávajú božský úrad a vždy, keď je to možné, zúčastňujú sa modlitieb v kláštore, ku ktorému patria. Recitovaním Liturgie hodín sa pripájajú k modlitbe Cirkvi, modlia sa „za“ i za tých, ktorí to sami nerobia.

Lectio divina

Osobná modlitba mníchov, ktorej často predchádza *lectio divina*, v súlade so slovami Reguly (RB 20 a 52), má vychádzať z hĺbky čistého srdca, má byť tichá a pokorná. Obláti môžu tiež denne čítať a uvažovať nad Písmom a nájsť v ňom slovo života. Vďaka prehĺbeniu svojich modlitieb si uvedomujú, že Boh najprv miloval nás, stále nás miluje a dáva nám milosť. Cieľom mníchov aj oblátov je podľa učenia cirkevných otcov nepretržitá modlitba, ktorá nás má pripraviť na to, aby sme sa ocitli tvárou v tvár Otcovi v nebeskom kráľovstve. Božie čítanie je dôležitou praxou meditatívneho čítania Písma. Podľa Reguly by sa mu malo venovať niekoľko hodín denne, v prípade oblátov je možné stráviť asi pol hodiny každý deň. Toto čítanie je formou modlitby, ktorá vedie ku kontemplácii, k počúvaniu bez slov, myšlienok a pocitov, k odovzdaniu sa Božej milosti. Pri výbere textov na čítanie je dobré riadiť sa radami svojho duchovného vodcu, prípadne použiť texty na hromadné čítania na každý deň. Praktizovanie *lectio divina* prehlbuje úctu veriaceho k Svätému písmu ako k Slovu, ktoré je mu adresované; preto sa obláti snažia zapájať sa do biblických kruhov a čítajú komentáre, ktoré im pomáhajú lepšie porozumieť obsahu Písma.

Modlitba a práca

V dnešnom svete plnom hektického zhonu, ochoty užívať a úzkosti sú modlitba a práca obranou proti strate zmyslu života a strate duchovnej rovnováhy. Obláť by sa mal držať tohto princípu, aby rozdelil svoj čas medzi modlitbu, prácu, lectio divina a správne chápaný odpočinok. Modlitba je stretnutie s Bohom, je to schopnosť počúvať Ho, obdivovať Ho, byť vd'ačný za to, čo nám dáva. Hlavným cieľom práce nie je získať bohatstvo, ale mať radosť z účasti na Božom tvorivom diele, tešiť sa z pomoci v rodine, v práci, vo farnosti. Vďaka tomuto usporiadaniu života si obláti nájdu čas na svojich blízkych, čas na oddych, regeneráciu síl a nepodľahnú nadvláde falošných idolov.

Eucharistia

Eucharistia je prameňom a vrcholom kresťanského života, a to je aj v živote obláta. Z účasti na Eucharistii čerpá silu, aby vydržal, keď sa mu zdá, že ťažkosti v živote ho nadmieru premáhajú. V nej sa najplnšie spája s Bohom a s ľuďmi prostredníctvom spoločenstva. V nej sa k nemu Boh prihovára cez čítania, cez Kristovu obeť, cez vieru našich spoluúčastníkov, cez ich úsmev, keď si dávame znamenie pokoja. Po vyslaní obláti prinášajú tento pokoj a lásku do rodín, na pracoviská a kamkoľvek ich Pán pošle. Vďaka každodennej Eucharistii majú obláti šancu byť Božimi svedkami vo svete.

Miernosť

Regula obsahuje aj praktické rady o živote v komunite. Boli napísané v špecifickej realite 6. storočia – preto je pre nás duch dôležitejší ako detaily súvisiace s reáliami epochy. Tento duch je univerzálny a vyznačuje sa umiernenosťou, čo sa týka modlitby aj „všedných“ záležitostí, akými sú jedlo, oblečenie, práca, askéza. Umiernenosť podľa sv. Benedikt neznamena priemernosť, ale je varovaním pred zachádzaním do extrémov. Maximalizmus alebo perfekcionizmus sa môže stať samoúčelným a brzdiť duchovný rast, zatiaľ čo umiernenosť umožňuje človeku rozvinúť svoj plný potenciál. Samozrejme, čo sa týka každého kresťana, týka sa to oblátov, ktorým pomáha zachovávať striedmosť a disciplínu v každodenných záležitostiach, a tak sa približovať ku Kristovi.

Pohostinnosť

Podľa Reguly (RB 53.1) majú byť mnísi pohostinní, pretože prijímajú Krista v každom človeku, ktorý sa objavuje v ich živote. To isté platí o oblátoch. Skutočná pohostinnosť neznamena len otvorenie domu, ale aj prístup hostiteľa, aby sa hostia cítili od srdca vítaní. Musíte im venovať svoj čas, nie obmedzovať ich slobodu. Ľudia potrebujú teplo skutočnej pohostinnosti, vďaka ktorej nájdu nový pohľad na svet a zažijú blízkosť Boha.

Citlivosť

V kapitolách 21 až 72 Reguly sv. Benedikta dáva tým, ktorí sa ním chcú nechať, uvedomiť, že nežijú v izolácii, ale medzi ľuďmi, nielen dobrými a ochotnými im pomôcť, ale často otravnými a ťažko znesiteľnými. Všetci títo ľudia sú tiež daným Božím darom, ktorý pomáha pri posväcovaní. Obláti majú byť obzvlášť citliví na potreby chudobných a chorých, ktorí si nevedia poradiť sami. Mali by na sebe pracovať tak, aby sa naučili odpúšťať, chápať inakosť iných, aby sa naučili milovať najmä blízkych v našich rodinách či v pracovnom prostredí.

Komunita

Orientácia na Krista, ku ktorej Regula vedie, oslobodzuje od sebasústredenosti, vďaka ktorej je ľahšie slúžiť druhým s láskou. Správne žitá komunita pomáha prerásť nás samých, našu hrdosť a porovnávanie sa s ostatnými, či hľadanie chýb na každom okrem nás samých. Obláti sa majú vo svojom živote riadiť slovami Reguly prevzatej zo Svätého písma: „Nech nikto nehľadá, čo považuje za užitočné pre seba, ale za to, čo pre iného.“ (RB 72,7). Komunita je prirodzeným prostredím pre kresťana, a teda aj pre obláta. Púť do večného života robíme s ostatnými, aj keď sme osamelí ľudia, najmä keď žijeme v rodine. Osobitným spôsobom sú obláti spojení s komunitou benediktínov, kde prešli formáciou a zložili oblátsky sľub, čerpajú z duchovného bohatstva kláštora a podporujú mníchov modlitbou. V rámci možností sa zúčastňujú na modlitbách Liturgie hodín v dňoch rekolekcií alebo duchovných cvičení a spoločne prežívajú slávnosti opátstva. Obláti by sa mali navzájom podporovať, či už v chorobe alebo v ťažkostiach, s ktorými sa stretávajú.

Ľudia, ktorí žijú v duchu Reguly, ktorých Boh vedie po ceste sv. Benedikta, mali by si vážiť vlastné telo a neignorovať jeho potreby. Potrebujeme askézu, ako aj striedmosť, ktorú sv. Benedikt odporúča. Človek, ktorý žije v napätí, v zhone sa môže zlomiť ako napnutá struna luku. Každý potrebuje chvíľu, kedy môže spomaliť, zamyslieť sa nad zmyslom života, vidieť svet zo správnej perspektívy, len aby sa zregeneroval. Oblat nie je úspešný muž, ktorý hľadá len užitočnosť, ale niekto, kto dokáže vidieť krásu v ľuďoch a vo svete. Sv. Benedikt nás scitlivuje ku kráse a dáva nám za úlohu strážiť a milovať zem a snažiť sa ju premeniť na rajskú záhradu v súlade s pôvodným Božím plánom.

Preklad z poľského jazyka zo stránky:

<http://benedyktyni.pl/oblaci/co-regula-ma-do-zaofiarowania-ludziom-swieckim/>

(Sv. Cyrila a Metoda, patrónov Európy, 14.2.2023)